

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1. Vtrum Christus debuerit miracula facere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

ratio, ut feliciter comprobaret se Deum ex modo docendi, scribendo in cordibus hominum, & non in tabulis materialibus, iuxta illud Hier. 30. Ecce, dies venuit, & scribam in cordibus eorum, & comprobaret doctrinam suam esse doctrinam spiritus & uite, & non litterarum & mortis. Refermarum sibi quippe Dominus Iesus docēdū modum per internum lumen gracie tamenq[ue] Deo prout ipses, non debet scriputa doctrina fiam credere, quia scriputa illa per se est doctrina ipsius Christi, quam ipse denatur per internum est lumen, ut in eternum.

Deinde ex Augustiniano genitiliū tēcī opinione refert de scriptis a Christo, tribus adiunctis opinimobus. Prima est ex contentis in libro: quia contraria sunt Christiana dulci plina. Secunda est, ex uenientibus ipsis libris: quia non illa q[ui] Christus fecit, facere possunt. Tertia est ex testimoniis ad Paulum, qui non erat diligens.

Super Questionem 4th. Art. primum.

Titulus clarus. In corpore vestra conclusio: convenientissimum fuit Christum miracula facere. Probatur: Miracula sunt & ad confirmationem doctrinae supernaturalis & ad testificandū Deum in faciente miracula: sed hoc praecepit habent locum in Christo. ergo. Et confirmatur auctoritate Io. 5. & 10. Omnia clara sunt.

AD PRIMUM sic proceditur, Videtur quod Christus miracula facere non debuerit. Fatum enim Christi uerbo ipsius debuit concordare: sed ipse dicit Matth. 16. Generatio mala & adultera signum querit, & signum non dabatur ei, nisi signum Ionae prophetæ, non ergo debuit miracula facere.

Terps. Sicut Christus in secundo aduentu uenturus est in virtute magna & maiestate, ut dicit Mat. 24. ita in primo aduentu venit in infirmitate, secundum illud Isa. 53. Virum dolorum & scientem infirmitatem: sed operatio miraculorum magis pertinet ad uirtutem quam ad infirmitatem. ergo non solum conueniens, quod in primo aduentu miracula faceret.

quod ipse non scriperit: quandoquidem membra eius id operata sunt, quod dictante capite cognoverunt: quicquid enim ille de suis factis & dictis nos legere uoluit, hoc scribendum illic, tamquam suis manibus impetravit.

AD SECUNDUM dicendum, quia lex uetus in sensibilibus figuris dabatur, ideo etiam conuenienter sensibilibus signis scripta fuit: sed doctrina Christi, quae est lex spiritus uite, scribi debuit non atrinero, sed spiritu Dei uiui, non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis spiritualibus, ut Apostolus dicit 2. ad Cor. 3.

AD TERTIUM dicendum, quod illi qui scripture apostolorum de Christo credere noluerunt, nec ipsi Christo scribenti credidissent, de quo opinabantur, quod magicis artibus fecisset miracula.

QVAESTIO XLIII. De miraculis a Christo factis in generali, in quatuor articulos diuidita.

DEIN DE confiderandum est, de miraculis a Christo factis. Et primo in generali. Secundo, in speciali de singulis miraculorum generibus. Tertio, in particulari de transfiguratione ipsius.

CIRCA primum queruntur quatuor.

¶ Primo, Vtrum Christus debuerit miracula facere.

¶ Secundo, Vtrum fecerit ea uirtute diuina.

¶ Tertio, In quo tempore incepit miracula facere.

¶ Quartio, Vtrum per miracula fuerit sufficienter ostensa eius diuinitas.

ARTICVLVS PRIMVS. Vtrum Christus debuerit facere miracula.

AD SECUNDUM sic proceditur, Videtur quod Christus miracula facere non debuerit. Fatum enim Christi uerbo ipsius debuit concordare: sed ipse dicit Matth. 16. Generatio mala & adultera signum querit, & signum non dabatur ei, nisi signum Ionae prophetæ, non ergo debuit miracula facere.

AD SECUNDUM sic procedit. Videtur quod Christus non fecerit miracula diuina uirtute. Virtus enim diuina est omnipotens: sed uidetur quod Christus non fuerit omnipotens in miracula faceret.

A¶ Præt. Christus venit ad hoc, ut homines salvares per fidem, secundum illud Hebræ. 12. Aspicientes in auctorem fidei & consummatorem Iesum sed miracula diminuant meritum fidei: unde Dominus Iohannes 4. dicit, Nisi ligna & prodigia uideritis, non creditis, ergo non uidetur, quod Christus debuerit miracula facere.

SED CONTRA est, quod ex persona aduersariorum dicitur Iohannes 11. Quid facimus, quia hic homo multa ligna facit?

RESPON. Dicendum, quod diuinitus conceditur homini miracula facere propter duo. Primo quidem & principaliter, ad confirmandam ueritatem, quam aliquis docet: quia enim ea, quae sunt fidei, humanam rationem excedunt, non possunt per rationes humanas probari, sed oportet quod probentur per argumentum diuinae uirtutis, ut dum aliquis facit opera, quae solus Deus facere potest, credantur ea, quae dicuntur esse a Deo: sicut cum aliquis defert literas anulo tegis signatas, creditur ex uoluntate regis processisse, quod in illis continetur. Secundo, ad ostendandam presentiam Dei in homine per gratiam Spiritus sancti, ut dum scilicet homo faciat opera Dei, credatur Deus habitare in eo per gratiam, unde dicitur Gal. 3. Qui tribuit nobis Spiritum sanctum, operatur uirtutes in nobis. Vtrumque autem circa Christum erat hominibus manifestandum, scilicet quod Deus esset in eo per gratiam, non adoptionis, sed unionis, & quod eius supernaturalis doctrina esset a Deo: & ideo conuenientissimum fuit, ut miracula faceret, unde ipse dicit Iohannes 10. Similiter non uultis credere, operibus credite. Et lo. 5. Opera quae dedit mihi pater ut faciam, ipsa sunt quae testimonium perhibent de me.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod hoc quod dicit. Signum non dabatur ei, nimirum Iona propheta, intelligendum est, ut Christus * dicit, quod tunc non acceperunt tale signum, quale petebant, scilicet de celo, non quod nullum signum eis dederit: uel quia signa faciebat, non propter eos, quos sciebat lapidos esse, sed ut alios emendaret: & ideo non eis, sed alijs illa signa dabantur.

AD SECUNDUM dicendum, quod licet Christus ueniret in infirmitate carnis, quod manifestatur per passiones: uenit tamen in uirtute Dei, quod erat manifestandum per miracula.

AD TERTIUM dicendum, quod miracula intantum diminuant meritum fidei, inquantu[m] per hoc ostendit duritia eorum, qui nolunt credere ea, quae scripturis diuinis probantur, nisi per miracula. Et tamen melius est eis, ut uel per miracula conuertantur ad fidem, quam quod omnino in infidelitate permaneant: dicitur enim 1. ad Corint. 14. quod signa data sunt infidelibus, ut scilicet conuertantur ad fidem.

ARTICVLVS II. *Super Questionem quadragesimatercii Articulum secundum.*
Vtrum Christus fecerit miracula diuina uirtute.

AD SECUNDUM sic procedit. Videtur quod Christus non fecerit miracula diuina uirtute. Christus fecit miracula uirtute diuina. Probatur: quia uera miracula sola in mirante di-

*Homil. 54. in
Mat. ante
med. tom. 2.*

*Super Questionem
quadragesimatercii
Articulum secundum.*

Titulus clarus. In corpore duo fuit. Primo, respondetur quarto: Christus fecit miracula uirtute diuina. Probatur: quia uera miracula sola in mirante di-

*2. diff. 15. q.
3. art. 2. cor.
& diff. 16. q.
4. art. 3. cor.
& ad 4. & c.
4. diff. 1. q.
2. 1. & op. 11. C. 17.*